

som handler om Kjøbenhavn, helt bortfalder. Ifølge denne Lov er det ikke Kommunalbestyrelsen, der skal meddele den Autorisation, som her er Tale om, det er det paagældende Gasværks eller Vandværks Bestyrelse, altsaa det er de Folk, som til daglig forestaa eller have at gøre med disse Arbejder, og som have det nærmeste Ansvar for, at disse Gas- og Vandarbejder og Elektricitetsarbejder — for at tage dette med — blive udførte forsvarlig. Naar man nu hæver Loven af 4de Marts 1857, vil det altsaa, medmindre der sker en Ændring, i Kjøbenhavn ikke længer være Gasværksbestyreren eller Vandværksbestyreren, men den samlede Kommunalbestyrelse, der skal meddele Autorisationen, og det er jo et temmelig besværligt Maskineri. Det forekommer mig temmelig urimeligt, at Spørgsmaalet om Gas- eller Vandmestre skal foretages i Borgerrepræsentationen og Enighed opnaas mellem Magistrat og Borgerrepræsentation. Mig forekommer det naturligst at lade denne Bemyndigelse blive, hvor den hidtil har været, nemlig hos Bestyrerne for de respektive Værker. Men i Forbindelse hermed staar jo et andet Punkt, som det lader til allerede er berørt, men som jeg dog maaske maa have Lov til at forklare lidt. Der gives jo adskillige Kommuner uden for Kjøbenhavn, Frederiksberg f. Eks., hvor Gasværket og Vandværket ikke tilhører Kommunen og ikke staa under Kommunalbestyrelsen. Nu er det dog klart, at det, som jeg sagde før, er de Mænd, som have med Bestyrelsen af Gas- og Vandværkerne at gøre, for hvem det er af største Vigtighed, at de Gas- og Vandmestre, som skulle autoriseres, virkelig ere habile Folk, som ikke gaa hen og gøre en Ulykke. Det forekommer mig derfor løjerligt at fastsætte i en Lov, at man skal springe de paagældende private Værker over og lade Kommunalbestyrelserne ansætte disse Mænd, som i Virkeligheden have med Værkernes Affærer at gøre. Det forekommer mig, at selv om man ikke vil give Værkerne en Medbestemmelsesret med Hensyn til Autorisationen, burde der i Loven staa noget om, at ingen Person kan autoriseres som Gas- eller Vandmester, forinden der er givet Bestyrelsen for det paagældende Værk Lejlighed til at udtale sig om hans Kvalifikationer. Naar den højtærede Minister altsaa vil være uløjligt med at søge Ændringer indførte i Lovforslaget, vil jeg bede ham om muligt ogsaa at tage Hensyn til disse Bemærkninger og tage nogle dertil svarende Ændringer med.

Forslagsstilleren (Berthelsen): Jeg skal til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) kun sige, at det første, han omtalte med Hensyn til Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn, var omtalt baade fra min Side og fra den højtærede Ministers Side, men det ærede Medlem har jo, som han selv sagde, ikke hørt det. Med Hensyn til det sidste derimod, hvor det er private, der eje et Gas- eller Elektricitetsværk eller lignende, skal jeg bemærke, at jeg ikke har overset det, men jeg har ment, at det var en naturlig Følge af et godt Samarbejde, at der ikke vilde blive autoriseret Gasmestre i en By, hvor det var private, der ejede Værket, uden at der var konfereret med de nævnte Ejere, eller at de muligt havde en Indstillingsret eller lignende. Jeg har ikke det mindste imod, at der i Lovforslaget bliver optaget en Bestemmelse om, at en saadan Ret bliver givet de Værker, som altsaa ejes af private, men at det bliver Kommunen, der autoriserer dem. Jeg ved ikke, hvorledes den højtærede Minister stiller sig i den Henseende, men der er vistnok intet til Hinder for, at der ogsaa med Hensyn til dette Punkt kan ske en lille Ændring inden anden Behandling.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) gjorde nogle Bemærkninger, hvis Vægt jeg skal tillade mig, saaledes som ogsaa dette Medlem ønskede, at undersøge i de allernærmeste Dage. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at for saa vidt der i det ærede Medlems Bemærkninger skulde ligge noget i Retning af, at det kunde være Kjøbenhavns Magistrat ubehageligt at faa denne Lov i Erstatning for den allerede bestaaende, saa er jeg i Stand til at kunne berolige det ærede Medlem, efter som jeg har indhentet Magistratens Erklæring angaaende Lovforslaget, og den gaar ud paa, at man gerne saa Lovforslaget vedtaget, altsaa med den Bestemmelse, som ophæver Loven af 1857. Jeg har ikke forstaaet det saaledes, at det skulde være en Sag, som den samlede Magistrat skulde afgøre; jeg har forstaaet det saaledes, at Borgerrepræsentationen ikke behøvede at være med ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Maaske er det ikke klart udtrykt, men saaledes har jeg ment, det skulde være efter Forslagets Ordlyd.

Hvad det andet Punkt angaar, om at indhente de paagældende Institutioners Erklæring ved Autorisationen af saadanne Mænd, er der maaske ikke noget i Vejen